

cașu ¹⁾ și cu alți câți-va boieri, afară de Gheorghe Filipescu care era docisă a nu pleca, ci a sta în Bucuresci pentru încurajarea poporului, ca un bun patriot ce era. Fiindă ănsă îndemnată cu multă stăruință de consulul Russescă, plecă și elă mai în urmă la Brașiovă și după dănsulă și alți mulți boieri de classa a doua și a treea, precum și parte din neguțătorii; și astă-felă frumăsa Capitală a Romăniei, remasse, în fine, maide totă golă de locuitorii notabili.

În acestă timpă Tudor, hotărândă sa plece din Craiova spre Slatina, regulă tôte autoritățile Bănatului Craiovei după voința sa absolută, orânduindă prefectă (ispravnică), atătă la Craiova câtă și peste totă districtulă Doljă, pe Slugerulă Ión Solomon, iér la Romanăți, pe Serdarulă Diamandi; la Mehedinți pe vistierulă Crainicenu, la Gorjă pe fratele șeu Pappa, și la Vâlcea pe unulă din ómeni sei, ală cărui nume imi este necunoscută. Pe lângă acésta aședă, în calitate de Eforă, pe menționatulă sameșă Vasile Mungescu, ca să primescă banii ce se voră stränge din aceste cincă județe, și să-î trimiță

1). Este de mirare plecarea lui Samurcașu la Brașovă unde a și murit pe la anulă 1825. Se vede ănsă că elă fusese prevestită din partea consululă Russescă, de supărarea ce arată Impăratul Alexandru, pentru mișcărilor lui Ipsilante (precum se va vedea); și bănuindă rezultatele, găsi mai cu calle a fugi și dănsulă decătă a sta singură în țerră.